

ТЕКСТ ДЛЯ СЛУХАННЯ

Для слухання можна використати тексти, що містять 100 слів; тексти, у яких герої рахують або розповідається про певну кількість предметів (наприклад „101 далматинець”)

КОЗЕНЯТКО, ЩО ВМІЛО ЛІЧИТИ ДО ДЕСЯТИ

Альф Прьойсен

Жило собі маленьке Козенятко, що вивчилось лічити до десяти.

Якось підійшло воно до великої калюжі, стало, як зачароване, й довго роздивлялося на себе у воді.

А тепер послухай, що було далі.

- Раз! – сказало Козенятко.

Це почуло Теля – воно саме скувало неподалік травицю.

- Що ти кажеш? - спитало Теля.

- Я само себе перелічило, - відповіло Козенятко. – Хочеш, і тебе перелічу?

- Як воно не болітиме, то перелічи.

- Це зовсім не болітиме. Тільки ти стій непорушно.

- Е, ні, я боюсь. І моя мама, мабуть не дозволить, - сказало Теля, задкуючи.

Та Козенятко ступило за ним і сказало:

- Я – це раз, ти – це два. Один, два!

- Ма-мо! – запхинькало Теля.

Тут до нього підбігла корова з дзвіночком на шії.

- Ти чого?

- Козенятко мене перелічило!

- А що це таке?

- Я вивчилось лічити до десяти, - сказало Козенятко. – ось послушайте: один – це я, два – це Теля, три – це Корова. Один, два, три!

- Ой, воно вже й тебе перелічило! – мукнуло Теля.

Коли Корова це збагнула, вона дуже розгнівалася.

- Я тобі покажу, як кепкувати! Ану Телятку, провчімо його!

І корова з Телям метнулись до Козенятка. Воно страшенно злякалося, підскочило, як ужалене, й помчало уздовж вигону. А Корова й Теля – у проскік за ним.

На вигоні стояв Бик. Він колупав рогами землю й високо підкидав кущики трави. Теля й Корова важко протупотіли повз нього.

- Чого ви женетесь за отим маленям? – спитав Бик.

- Воно нас перелічило! – сказало Теля.

- Та ми його зловимо! – пообіцяла Корова.

- Один – це я, два – це Теля, три – це Корова, чотири – це Бик. Один, два, три, чотири! – не вгавало Козенятко.

- Ой, воно вже й тебе перелічило! – промимрило Теля.

- Ну, це йому так не минеться! – ревноув Бик і собі кинувся за Козенятком.

Обіч дороги пасся Кінь. Він побачив тварин, що бігли без духу, й заіржав:

- Куди це вас несе?

- Ми женемося за Козеням! – гукнула Корова.

- Воно нас перелічило! – запхинькало, ледве переводячи дух, Теля.

- А йому ніхто не дав такого права! – заревів Бик.

- Як же воно це робить? – спитався Кінь.

- Дуже просто, - сказало Козенятко. - Один – це я, два – це Теля, три – це Корова, чотири – це Бик, п'ять – це Кінь. Один, два, три, чотири, п'ять!

- Ой, воно вже й тебе перелічило! – гукнуло Теля.

- Ох ти ж козлино! Ну стривай! – фокнув Кінь і собі кинувся навздогін за Козенятком.

У затінку спала велика Свиня. Від тупотняви вона прокинулася.

„Сто днів у школі”, 1 клас, «Лицем до дитини», січень, 2007 р.

- Що таке? Куди ви? – зарохкала Свиня.
 - Ми женемося за Козеням, - подала голос Корова.
 - Воно нас перелічило, - мукнуло Теля.
 - А йому ніхто не давав на це права, - проревів Бик.
 - Та ми йому покажемо! – заіржав Кінь.
 - А як це воно вас перелічило? – здивувалася Свиня.
 - Дуже просто, - гукнуло Козенятко. - Один – це я, два – це Теля, три – це Корова, чотири – це Бик, п'ять – це Кінь, а шість – це Свиня. Один, два, три, чотири, п'ять, шість!
 - Ой, воно вже й тебе перелічило, - жалібно сказало Теля.
 - Ну, тепер матиме воно й від мене! – розсердилася Свиня і гайнула слідом. Усі мчали що є духу, навмання, й добігли так аж до річки. А коло пристані стояв невеличкий вітрильник. На його палубі вони побачили Кота, Пса, Вівцю й Півня. Кіт був на кораблі за кока, Вівця – за юнгу, Півень – за капітана, а Пес – за лоцмана.
 - Зупиніться! – крикнув Півень, побачивши тварин, що стрімголов летіли до вітрильника.
 Та було вже пізно. Козенятко відштовхнулось ратичками від пристані і ... скочило на палубу. Слідом за ним пострибали й інші.
 Корабель гойднувся, ковзнув по воді, і його понесло на глибіню. Півень перелякався.
 - Рятуйте! – заволав він. – корабель тоне!
 - Усі затремтіли від жаху. А Півень знову закричав:
 - Хто з вас уміє лічити?
 - Я вмію, - сказало Козенятко.
 - Ану, лишень, перелічи нас. Та швидше! Вітрильник може витримати не більше як десять пасажирів.
 - Швидше лічи, швидше! – зарепетували всі присутні.
 І Козенятко стало лічити:
 - Один – це я, два – це Теля, три – це Корова, чотири – це Бик, п'ять – це Кінь, а шість – це Свиня, сім – це Кіт, вісім – це Пес, дев'ять – це Вівця і десять – це Півень. Один, два, три, чотири, п'ять, шість, сім, вісім, дев'ять, десять!
 - Слава Козеняті, слава! – розкотилося навкруги.
 Усі щасливо перепливли річку й зійшли на берег. А Козенятко відтоді так і лишилося на вітрильнику. І щоразу, як Півень перевозить пасажирів, Козенятко стоїть на пристані й перелічує їх.

З норвезької.

СПОСТЕРЕЖЕННЯ ЗА ДІТЬМИ:

ОФОРМЛЕННЯ КЛАСУ:

* Аркуш паперу із „Цікавим словничком”, у якому записані та проілюстровані слова із частинкою сто, висить протягом дня на видному місці, щоб учні могли постійно читати ці слова.

* кольорові відбитки пальчиків можна розмістити при вході до класу, бажано, щоб діти протягом дня самостійно перелічували їх

* картини, створені із ста деталей варто розглядати групами, запропонувати у кінці дня до уваги батьків

СПІВПРАЦЯ З БАТЬКАМИ:

* запропонувати батькам на честь свята „Сто днів у школі” принести 100 цукерок, якими у кінці дня діти зможуть почастуватися

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ ВЧИТЕЛІВ / БАТЬКІВ:

ВИКОРИСТАНА ЛІТЕРАТУРА:

„Сто днів у школі”, 1 клас, «Лицем до дитини», січень, 2007 р.

